

Höstsaluten "Corona Special" den 20 september 2020

Publicerat 2020-10-07 (av Åke Fredriksson, Salems PK)

En fältskyttetävling arrangerad av Salems Pistolklubb. På klubbens hemmabana i Hallsta, Rönninge. Med målsättningen att skapa en tävling med bästa möjliga skytteupplevelser och minsta möjliga smittorisk.

Några hundra meter efter avfarten från E4an börjar en liten grusväg på vänster hand. Vid vägkanten står en skylt som pekar ut riktningen mot Salems pistolklubbs område. Skytten uppmanar också att inte hålla högre fart än 20 kilometer. Området är nämligen populärt bland joggare, cyklister, hundägare och personer som tar en promenad. Inte minst mammor som är ute med barnvagnen. De få minuter jag befann mig på vägen passerade jag 9 gående, 3 cyklister 4 joggare och 5 hundar.

..... Grusvägen slingrar sig fram mellan skogklädda kullar, åkrar och ångar. Till vänster skimtar man ekonomibyggnaderna från ett jordbruk. När vägen smalnar ytterligare stryker den intill ett berg med lodräta höga sidor. Där hängde 4 bergsklättrare i sina rep. På bergets topp finns resterna av en fornborg där befolkningen förr kunde försöka sig i orostider. Man behöver inte mycket fantasi för att föreställa sig att den väg jag nyss åkte funnits på samma ställe de senaste tusen åren.

Sedan följer några hundra meter genom skog. Därpå öppnar sig en solig dal och vägen tar slut. Här har det legat ett torp sedan åtminstone 1760-talet. De som bodde här brukade jorden och hade kanske också några få husdjur. Torpet var bebott fram till 1930-talet då det revs. Det återstår ingenting av det gamla bostadshuset men urgamla syrener blommar fortfarande varje år. Ett par något förvildade plommonträd finns också kvar. De brukar bjuda på frukt i stort sett varje år.

Det här är nog en av de vackrast belägna skjutbanorna i landet. På ena sidan av de gamla åkrama, i skjutrikningen, reser sig branta skogklädda berg. Rejåla kulfång. Den motsatta sidan utgörs av en skogshöjd som ofta skyddar mot kalla vindar. Hela området ger ett intryck av omsorg. Gräsytor är välklippa. I en liten damm brukar det finnas ånder. Skjutstationerna är väloljade och i prima skick. Hela området är välhållet, rent och snyggt. Klubben har också lagt ner en hel del arbete för att göra de något begränsade parkeringsytorna lätt tillgängliga. Som extra service fanns nu en P-vakt på plats. Men utan böteslappar. Åkerlapparna som förr odlades används nu istället flitigt i samband med klubbens många aktiviteter.

Och nu är det Corona Special som gäller.

Salems PK har sedan många år arrangerat fältskyttetävlingen Höstsaluten som samtidigt utgjort kretsmeisterskap i A-vapen. Den tävlingen är välkänd och uppmärksammas för god organisation och genomtänkt och varierande banläggning. Klubbens mathållning under Höstsaluten har både varit uppskattad och omtalad. Vare sig man stod i kön vid wokrytorna eller framför någon av klubbens grillkockar var man säker på att få en utmärkt nylagad läcker och prisvärd måltid.

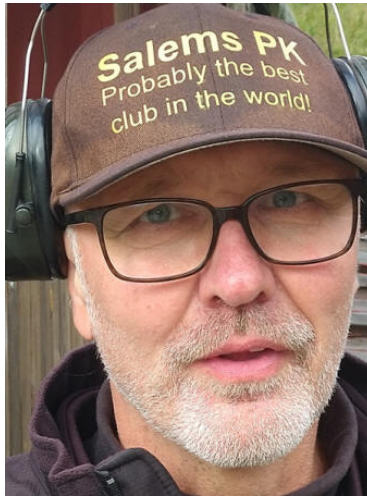

Thomas Herkevall Salems PK, organisatör och P-vakt.

När klubben nu anordnar en nerbantad tävling i Coronasmittans spår går skyttarna miste om den kulinariska upplevelsen. Det blev tyvärr en naturlig följd av att klubben nu inriktat sig på en tävling som är så säker som möjligt ur smitto-synpunkt.

Jag frågar klubbens ordförande, Thomas Erlansson, hur det kommer sig att klubben anordnar en så pass stor tävling i tider när det är osäkert om folk verkligen vågar ta risken att träffas och tävla. Thomas understryker att det är viktigt att föreningen visar och uppmuntrar till engagemang och aktiviteter. Särskilt i dessa tider då det kan kännas motigt att få igång en verksamhet. Den gemenskap som byggs upp när man arbetar tillsammans stärker klubbkänslan och bidrar till att hålla igång och vidmakthåll klubbens verksamhet.

För oss i Salems PK ligger det också en stor glädje i att medverka till att skyttar från andra föreningar ges möjlighet att tävla och träffa andra med samma intressen. Detta även om man hela tiden måste vara observant på, och noga med, att hålla gällande säkerhetsavstånd. Vi vill visa att det går att genomföra en tävling under dessa förhållanden. Vi hoppas att det blir en uppmaning för andra föreningar att göra samma sak, avslutar Thomas.

Thomas Erlansson, ordförande Salems PK. En av tävlingens organisatörer.

Den vanliga vapenvägningen brukar ju medföra en del köer och viss trängsel. Därför beslöt klubben att istället utföra slumpvisa stickprovskontroller. Vapenkontrollanten bar munskydd som extra säkerhet. Avståndet mellan skyttarna har ökats genom att banta skjutpatrullernas storlek till fyra personer. Eftersom klubben har ett begränsat område var det också angeläget att öka avståndet mellan skjutstationerna. Därför drogs två stationer in. Mot normalt åtta stationer blev det nu istället sex Coronastationer.

Thomas Andersson, Salems PK, stickprovskontrollant.

Banläggaren, Jonas Hübner, säger att det med ett mindre antal stationer ställer ökade krav på banläggaren. Hans grundtanke är att det ska vara kul att vara med och tävla och att tävlingen ska vara genomförbar för alla. Det betyder att alla stationer måste vara "skjutbara". Men svårighetsgraderna ska ändå vara så balanserade att skyttar med både stor och mindre erfarenhet upplever spänning under tävlingen.

Varje skjutstation bemannas med fast personal. Träffmarkering, krittning och klistring sköts av stationsbemanningen så att skyttarna lättare kan hålla de avstånd från varandra som rekommenderas. I tävlingsområdet får endast de skyttar vistas, som går sina fältvarv. Övriga deltagare uppmanas att vänta vid sina bilar tills det är dags för deras upprop.

Klubbens parkeringsgeneral, som jag tidigare lite värdslost kallade P-vakt, ansvarar för att fordonen är uppställda så säkert som möjligt ur smittosynpunkt.

Banläggaren Jonas Hübner ska precis ta en kopp kaffe.

När resultatlistorna spikas upp är det ju alltid spännande. Och ofta tjockt med intresserade. I denna tävling har de skyttar som skjutit klart blivit instruerade att bege sig hemåt istället för att komma till anslagstavlan. Här skulle man kunna vänta sig att det skulle knorras en del. Men så blev det inte alls. Alla tävlingsresultat visas nämligen löpande online på internet. Det är tävlingssekreterariatet som står bakom denna prestation.

Jaen & Leopold Joandi och Jimmy Karlström håller järnkoll på de 98 anmälda skyttarna från 22 olika klubbar. Tillsammans blev det 135 starter. Jaen och Jimmy praktiskt taget rycker tävlingsprotokollet ur händerna från det skjutlag som just avslutat sitt varv. Med förvånande snabbhet för de över uppgifterna till de datorer som omedelbart placerar respektive skytt på rätt plats och löpande visas på internet. Alltså, inget koande eller trängsel längre vid resultatlistorna. Var och en kan enkelt, via sin telefon, följa både sin egen och alla andras placeringar under hela tävlingen.

**Jan och Leopold Joandi, Tävlingssekreterariat.
(Jimmy Karlström saknas på bilden. Är ute och tävlar)**

Det var många deltagare som uttryckte sin uppskattning av hur denna tävling arrangerats och hur den genomfördes. Både ur tävling och smittoperspektiv. Det är uppenbart att man inom Salems PK noga planerat och förberett sig inför evenemanget. Klubben har seriöst ansträngt sig för att tänka igenom alla tänkbara situationer där risk för icke önskvärd trängsel skulle kunna uppstå. Och man har lyckats över förväntan. Ett exempel på "smitto-tänkandet".

Under dagen blev det också dags att utfordra de klubbmedlemmar som hade arbetsuppgifter vid tävlingen. Grillen var tänd och dagens grillmästare, Thomas Herkevall, erbjöd en rik variation av grillkorvar. Den goda doften från grillen och suget i magen hade lätt kunnat leda till både kapplöpning och trängsel. Men Thomas kommenderade de utsulna med stor pondus att inrätta sig i ledet på lagom avstånd från varandra. Iförd latexhandskar lät han ingen annan komma i närheten av vare sig korvbröd, senap eller andra tillbehör. Istället var det han som serverade maten. Han fick också beröm för sin grillning. Korvarna var också precis så goda och smittsäkra som de såg ut.

Hur fungerade tävlingen? Gick det att hålla avstånd till varandra? Banan fungerade precis som det var tänkt. Starttiderna likaså. Vädret var perfekt. De allra flesta skötte sig avståndsmässigt. Det verkar som om alla nu vant sig vid att hälsa med armbågen. Målspelet och målen uppskattades som klart skjutbara på alla stationerna. Trots det, var det bara några få i de olika klasserna, som lyckades skjuta fullt på de sex stationerna.

Att kunna hålla koncentrationen på topp genom hela tävlingen blev som vanligt utslagsgivande.

Resultatlistorna då? Gå in på Salems Pk hemsida eller Stockholms Pistolskytteklubb och se efter. På så sätt blir ingen särskilt utpekad men ingen blir heller glömd.